

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: UAB „Litaksa”

Verwerende partij: „BTA Insurance Company” SE

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 2 van richtlijn 90/232/EEG ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij artikel 4 van richtlijn 2005/14/EG ⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat de partijen bij een verzekeringsovereenkomst niet mogen overeenkomen om de verzekeringsdekking voor de verzekerde geografisch te beperken (differentiatie van verzekeringspremies naar het grondgebied waar het voertuig wordt gebruikt — in de gehele Europese Unie of enkel in de Republiek Litouwen) — zonder enigszins de dekking voor slachtoffers te beperken — door gebruik van het voertuig buiten de Republiek Litouwen in een andere lidstaat van de Europese Unie te definiëren als een factor die het verzekerde risico verhoogt, waardoor een bijkomende verzekeringspremie moet worden betaald?
- 2) Moeten het beginsel van het vrije verkeer van personen en voertuigen in de gehele Europese Unie en het algemene Unierechtelijke gelijkheidsbeginsel (non-discriminatie) geacht te zijn geschonden door bovengenoemde wilsovereenstemming van de partijen bij een verzekeringsovereenkomst om het verzekerde risico te koppelen aan het geografische gebruik van het voertuig?

⁽¹⁾ Derde richtlijn 90/232/EEG van de Raad van 14 mei 1990 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, PB L 129, blz. 33.

⁽²⁾ Richtlijn 2005/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 houdende wijziging van de richtlijnen 72/166/EEG, 84/5/EEG, 88/357/EEG en 90/232/EEG van de Raad en richtlijn 2000/26/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, PB L 149, blz. 14.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 30 oktober 2013 — Finanzamt Ulm/Ingeborg Wagner-Raith als rechtsopvolgster van Maria Schweier

(Zaak C-560/13)

(2014/C 24/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verweerder en verzoeker tot „Revision”: Finanzamt Ulm

Verzoekster en verweerster in „Revision”: Ingeborg Wagner-Raith als rechtsopvolgster van Maria Schweier

Andere partij: Bundesministerium der Finanzen

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet het vrije kapitaalverkeer van artikel 73 B EG-Verdrag (sinds 1 mei 1999 artikel 56 EG) ⁽¹⁾ zich, ingeval van deelneming in fondsen uit derde landen, niet tegen een nationale regeling (hier: § 18, lid 3, AuslInvestmG) die bepaalt dat aan binnenlandse deelnemers in buitenlandse beleggingsfondsen onder bepaalde voorwaarden naast de uitkeringen fictieve inkomsten ten belope van 90 % van het verschil tussen de eerste en de laatste prijs van wederinkoop van het jaar, maar ten minste 10 % van de laatste prijs van wederinkoop (of van de beurs- of marktwaarde) dienen te worden toegerekend, omdat de sinds 31 december 1993 in wezen ongewijzigde regeling in verband staat met de verrichting van financiële diensten in de zin van de grandfatheringregeling van artikel 73 C, lid 1, EG-Verdrag (sinds 1 mei 1999 artikel 57, lid 1, EG) ⁽²⁾?

Ingeval de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

- 2) Vormt de deelneming in een dergelijk beleggingsfonds dat gevestigd is in een derde land steeds een directe investering in de zin van artikel 73 C, lid 1, EG-Verdrag (sinds 1 mei 1999 artikel 57, lid 1, EG) of is zulks afhankelijk van de vraag of de deelneming op grond van nationale bepalingen van het land van vestiging van het fonds of op andere gronden aan de belegger de mogelijkheid biedt effectief deel te hebben in het bestuur van of de controle over het beleggingsfonds?

⁽¹⁾ Artikel 63 VWEU.

⁽²⁾ Artikel 64, lid 1, VWEU.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Hongarije) op 30 oktober 2013 — UPC DTH Sàrl/Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

(Zaak C-563/13)

(2014/C 24/08)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: UPC DTH Sàrl

Verwerende partij: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Prejudiciële vragen

- 1) Kan artikel 2, sub c, van de kaderrichtlijn, te weten richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/140/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 ⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat een dienst waarbij de aanbieder ervan onder bezwarende titel voorwaardelijk toegang verleent tot een via satelliet overgebracht programma-pakket dat radio- en televisieprogrammadiensten omvat, moet worden aangemerkt als een elektronische-communicatiedienst?
- 2) Kan het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat het beginsel van het vrij verrichten van diensten tussen de lidstaten op de in de eerste vraag beschreven dienst toepassing vindt wanneer het gaat om een dienst die vanuit Luxemburg op het grondgebied van Hongarije wordt verricht?
- 3) Kan het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat in het geval van de in de eerste vraag beschreven dienst, het land van bestemming, waarop de dienst is gericht, het recht heeft om de verlening van dergelijke diensten te beperken door te bepalen dat de [aanbieder van de] dienst verplicht is zich te registreren in die lidstaat en er een filiaal of een zelfstandige juridische entiteit op te richten, en door dergelijke diensten slechts toe te staan na de oprichting van een filiaal of een zelfstandige juridische entiteit?
- 4) Kan het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat de administratieve procedures betreffende de in de eerste vraag beschreven diensten, ongeacht de lidstaat waarin de dienstverlenende onderneming werkzaam is of is geregistreerd, vallen onder het bestuurlijke gezag van de lidstaat die, gelet op de plaats waar de dienst wordt verricht, bevoegd is?
- 5) Kan artikel 2, sub c, van richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 (kaderrichtlijn) aldus worden uitgelegd dat de in de eerste vraag beschreven dienst moet worden aangemerkt als een elektronische-communicatiedienst, of moet deze dienst worden aangemerkt als een dienst voor voorwaardelijke toegang die wordt verricht door middel van een systeem voor voorwaardelijke toegang in de zin van artikel 2, sub f, van de kaderrichtlijn?

- 6) Kunnen, gelet op het voorgaande, de relevante bepalingen aldus worden uitgelegd dat de aanbieder van de in de eerste vraag beschreven dienst overeenkomstig het gemeenschapsrecht moet worden aangemerkt als een aanbieder van een elektronische-communicatiedienst?

⁽¹⁾ Richtlijn inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn) (PB L 108, blz. 33).

⁽²⁾ Richtlijn tot wijziging van richtlijn 2002/21/EG inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten, richtlijn 2002/19/EG inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische-communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten, en richtlijn 2002/20/EG betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (PB L 337, blz. 37).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 6 november 2013
— Karoline Gruber**

(Zaak C-570/13)

(2014/C 24/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Karoline Gruber

Betrokken instantie: Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten

Interveniërende partij: EMA Beratungs- und Handels GmbH

Andere partij in de procedure: Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Prejudiciële vragen

- 1) Staat het Unierecht, in het bijzonder richtlijn 2011/92/EU ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB 2012, L 26, blz. 1), en meer in het bijzonder artikel 11 van deze richtlijn, in de weg aan een situatie in het nationale recht waarbij een besluit tot vaststelling dat er voor een bepaald project geen milieueffectbeoordeling hoeft te worden uitgevoerd, ook ten aanzien van burens die in het kader van de daaraan voorafgaande procedure tot vaststelling van dat besluit niet de hoedanigheid van partij hadden, bindende werking heeft en aan hen kan worden tegengeworpen in de daaropvolgende vergunningsprocedure, ook al kunnen zij hun bezwaren tegen het project in het kader van deze vergunningsprocedure doen gelden (welke bezwaren in de aan de orde zijnde procedure er op neerkomen dat als gevolg van het